

POSJETI ▶

mladi.adventisti.hr

I BUDI U TOKU DOGAĐANJA!

ZAPOVIJED I OBEĆANJE

Dominik Ljubić

Sjećate li se svojega djetinjstva, vremena kad ste još bili mali i kad je bila najbolja prilika da roditelji uspostave način vašeg odgoja? Pitanje je možda smiješno — svakako da se sjećate — netko više i češće, netko manje i rjeđe. Vjerljivo to tada niste shvaćali, isto kao što ni sâm nisam shvaćao težinu i važnost odgoja u tom razdoblju mojega života. Dok smo se bezbrižno igrali i bili nestrašni, upijali smo u naš dječji um svaku riječ i gestu, pogotovo naših roditelja koji su nas usmjeravali najbolje što su znali. I možemo samo zamisliti o čemu su razmišljali, ili možda strepili. Vjerujem da su razmišljali kako odgojiti svoje dijete, a da ono bude Božje dijete; kako da bude na blagoslov, a ne na prokletstvo drugima.

Njihove molitve su možda izgledale ovako: "Oče, Ti znaš kako je roditeljska uloga lijepa, ali je i zahtjevna i

odgovorna. Najviše odgovaram Tebi! Što ako moje riječi i postupci budu utjecali nepovoljno na moje dijete?! Pomozi meni i mojoj supruzi u ovoj uzvišenoj zadaći!"

Dok su roditelji crpili snagu od Boga, a mudrost iz Svetog pisma, vi ste rasli, odrastali i stasali u samostalne ljude. Takvi su i u pretpotopno doba bili sinovi patrijarha Noe: Šem, Ham i Jafet (Postanak 5,32; 7,13; 9,18). Roditelji su ih poučavali i načelu pete zapovijedi: "Poštuj oca svojega i majku svoju, da ti se prodluje dani na zemlji koju ti daje Gospod, Bog tvoj." (Izlazak 20,12)

Iako su u doba građenja arke Noa i njegova obitelj, pa i snahe koje su bile s njima, među velikim mnoštvom ljudi bili jedini pravedni pred Bogom, ipak je nakon Potopa nešto krenulo po zlu.

Kao odrasli zreli ljudi, Noini sinovi su nakon potopne katastrofe bili ishodište ljudskog roda. Peta zapovijed sadrži Božje obećanje blagoslova onome tko ljubi svoje roditelje, one koji su dobili uzvišenu dužnost odgojiti svoju djecu za Božje kraljevstvo. Ovaj blagoslov nije zaobilazio ni Hama, najmlađeg Noinog sina (Postanak 9,24), ali samo pod uvjetom da poštuje oca i majku.

Nakon što se potop povukao i zemlja isušila, te nakon što su se stvorili uvjeti za obrađivanje zemlje, Noa je zasadio vinograd. Budući da Bog nije uništio grijeh, njegov izvor

i njegovog prenositelja, širenje zla na zemlji se moglo očekivati, ali nitko nije znao kolikom jačinom i kolikom brzinom. Noa, koji je bio samo čovjek, na trenutak je "zaboravio" na Boga te je od ploda svojega vinograda odlučio napraviti opojno vino (Postanak 9,18-20). Koliko opijati loše utječu na čovjeka, iskustveno je uvidio i Noa. Čovjek koji je razborit, dostojanstven i primjeren, pod utjecajem opijata postaje nepromišljen, bestidan i loše utječe na druge. To se upravo dogodilo Noi: zaspao je bez odjeće "nasred šatora svojega" (Postanak 9,21).

Nakon što je Ham video svojega oca u takvom stanju, propustio je učiniti nešto vrlo bitno — naime pokriti ga. Umjesto toga, odlučio je otici do braće s prijezirnim i podrugljivim govorom o svojem ocu (Postanak 9,22). Njegova braća Šem i Jafet nisu htjeli slijediti njegov primjer, već su učinili ono što je Ham propustio učiniti: "No Šem i Jafet uzeše ogrtić i prebacise ga sebi preko oba ramena pa, idući natraške, pokriše golotinju oca svojega. A lica im bijahu okrenuta te ne vidješe golotinju oca svojega." (Postanak 9,23)

Ham je izgubio blagoslov, jer Božje obećanje sadržano u petoj zapovijedi za njega više nije moglo vrijediti u svojoj punini. Bez obzira što je njegov otac nepromišljeni i nerazborito postupio, Hamov odgovor na to je trebao

biti drukčiji — trebao je postupiti s poštovanjem prema svojem ocu. Koliko tek ovo načelo vrijedi i danas, ne samo u posebnim i neugodnim prilikama, kao što je to bilo u Noinom slučaju, već u jednostavnim i svakodnevnim postupcima prema roditeljima! Nazire li se u postupcima mladih prijezir, ruganje, omalovažavanje, ili pak zapostavljanje roditelja? Kod nekih bi posljedica mogla biti ista kao u Hamovom slučaju.

Posljedica Hamovog postupka bila je dalekosežna. Neka vrsta prokletstva koju je izrekao njegov otac Noa (Postanak 9,24-27) "nije bila samovoljna obznana gnjeva ili objava milosti. Ona nije odredila karakter ili konačno odredište njegovih sinova, već je pokazala kakva će biti posljedica životnog smjera koji su oni osobno izabrali i karaktera što su ga razvili." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, Zagreb, 1999., str. 91, u izvorniku 118)

Dalekosežnost posljedica bila je primjetna u stoljećima koja su tek trebala doći. Hamovi potomci su imali buntovni karakter, jer su primjeri koje su promatrali poticali njihove odluke i odredili njihov životni smjer. Ulomak u Postanku 10,6-20 navodi Hamovu lozu. Među njegovim sinovima su Misrajim (hebrejska riječ za Egipat), Kanaan (po njemu je zemlja neznabožaca dobila ime), a iz njihovog potomstva ponikao je Nimrod, veliki i moćni čovjek (Postanak 10,8-10). "Početak njegovog (Nimrodotog) kraljevanja može značiti ili njegovo prvo kraljevstvo, ili početak njegove suverenosti. Nimrod se pojavljuje u spisima naroda kao autor imperijalizma. Pod njim je društvo prešlo iz patrijarhalnog oblika u monarhijski. On je prvi čovjek koji se u Bibliji spominje kao 'glava' kraljevstva. Prvo Nimrodotovo kraljevstvo bio je Babilon. Imajući na umu da je njihov grad bio zemaljski odraz nebeskog obitavališta njihovog božanstva, Babilonci su mu dali ime Bab-ilu, "božja vrata". Babilonske legende izjednačavaju osnivanje grada sa stvaranjem svijeta." (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, sv. 1, 1978., str. 238) Osim toga, ovaj je čovjek sagradio Ninivu, veliku prijestolnicu Asirskog carstva, protivnika Božjeg naroda koji su napadali, da bi na kraju u potpunosti porobili sjeverni dio Izraelskog kraljevstva.

Narodi unutar Obećane zemlje, ili Kanaana, te okolni narodi koji su nastali od Hamovih potomaka jesu: Filistejci, Sidonci, Jebusejci, Amorejci... (Postanak 10,13-19) Sve sami protivnici nebeskog Boga i Njegovog naroda. Trend zapostavljanja nebeskog Boga, i zamjena pravoga Boga neznabožackim božanstvima, bio je vidljiv u samom početku razvijanja loze Hamova potomstva. Ovakav trend bio je posljedica Hamovog zastranjenja i odstupanja od Boga svjesnim okretanjem od Njegove volje i obećanja blagoslova nad onima koji poštuju petu Božju zapovijed, a samim time i svoje roditelje.

Posljedica ove odluke i čina nije bila vidljiva samo na životima i odnosima između ljudi, već je ljudsko gaženje Božjeg obećanja otvorilo širom vrata zlu koje je u svojem najgorem obliku postojalo "s one strane Potopa", ali se ljudskim pristankom ponovno razvilo i nakon tog velikog epohalnog događaja.

No, što je u međuvremenu bilo s ostalim Noinim sinovima i kako je tekao njihov život? Prisjetimo se, to su ona

dva sina, Šem i Jafet, koji se nisu rugali ocu i koji su sa strahopoštovanjem prihvatali svoje veliko pravo i obvezu primanja blagoslova, ali i izvršavanja uvjeta pete Božje zapovijedi.

Dok su Hamovi potomci odlučili podići svoju šaku protiv Neba, sagraditi Babilonsku kulu i osnovati narode koji su prkosili Bogu, Šemovi potomci su bili pod Božjom posebnom skrbi. Preko Šemove loze je Isus Krist došao na ovaj svijet (Luka 3,23-38). Iako je i ta loza bila okrnjena u stalnoj borbi sa svijetom (Hamovim potomcima) i samim sobom, ipak je Bog pronašao vjerne mlađe ljude koji su bili pobožno odgajani, ali koji su odgovorili na božanske zapovijedi i poštivali i voljeli svoje roditelje. Takva vjerna mlađe mogla se pronaći predanima unutar zidina zatvora, kako raspolaže državnim resursima u kriznim vremenima, kako odlučno staje uz prave vrijednosti bez obzira hoće li izgubiti svoj život od nasilnika, kako slijede božanske propise i načela po cijenu prijezira. Oni su bili prisutni kao osobni Božji suradnici u građenju Njegovog kraljevstva u srcima ljudi, ali i za ono nebesko kraljevstvo koje će postati vidljivo prigodom drugog Kristovog dolaska — a ima ih i danas.

"Nek' Bog raširi Jafetu, pa nek' boravi u šatorima Šemovim, a Kanaan (Ham) nek' mu bude sluga." (Postanak 9,27) Jafetovi potomci su se trebali prikloniti Šemovim potomcima — odabranom narodu. Dok su Hamovi potomci odabrali najniži oblik bezbožnosti, božanska osuda o robovanju odgađana je stoljećima.

Promatrajući načela Šema, Jafeta i Hama, svatko bi vjerujem htio biti u duhovnoj vrsti "Šemov potomak". Što ta vrsta zapravo podrazumijeva? Imate li želju biti vjerni Božjim zapovijedima? Želite li ljubiti "Gospoda, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom... A bližnjega svojega kao samoga sebe" (Ponovljeni zakon 6,5; Matej 22,37.39)? Želite li biti baštinici obećanja sadržanoga u petoj Božjoj zapovijedi? Ako ovo želite, budite spremni biti ubrojeni u "Šemovo duhovno potomstvo".

Biti u ovoj vrsti je veliki blagoslov, čast i velika odgovornost. Privući one koji još nisu pod "Šemovim krovom" (Postanak 9,27), kako bi bili dio Božjeg naroda — to mogu oni mlađi koji se odupiru zlu, koji su vjerni Bogu "kao magnetska igla polu", koji postaju privlačni svojom duhovnošću onima koji još trebaju spoznati Božju dobrotu i milost, i koji se skrbe o onima koji su pod njihovim "krovom". Spomenuto proročanstvo, koje u mnogim mlađim životima postaje stvarnost, može postati stvarnost svakoga tko odluči suprotno od onoga što je odlučio Ham, a u skladu sa Šemovom i Jafetovom odlukom.

Vratimo se na sam početak našeg promišljanja. Sjetimo se roditeljskih molitava i nastojanja da od vas učine iskrene i dobre osobe. Noa je jednako tako vatio Bogu i odgajao sve sinove, ali su izbori jednog od njegovih sinova odredili nastavak ne samo njegovog života, već i čitave loze. Koliko je "malo" potrebno "otkinuti" od sebe da bismo dali svojim roditeljima, a koliki blagoslov može donijeti svima nama. Jer Bog je dao najviše što je mogao (Ivan 3,16) — a od nas traži ljubav, poslušnost i privrženost.

Novu 2022. godinu dočekali smo u Fužinarskoj kući u mjestu Fužine. Tamo smo proveli četiri dana u odličnom društvu s više od šezdeset mladih ljudi. Za vrijeme našeg boravka tamo uživali smo u ljepoti Gorskog kotara. Tako smo u petak ujutro krenuli iz mjesta Hrvatsko posjetiti izvor rijeke Kupe. Tijekom nekoliko sati boravka u prirodi, okruženi svježim zrakom, suncem i žuborom vode, svjedočili smo ljepotama prirode kojom nas je Bog okružio. Nekolicina mladih, koji su ostali u Fužinama, imali su priliku prisustvovati i mjesnom tradicionalnom dočeku nove godine u podne.

Ispod hostela u kojem smo bili smješteni prostire se jezero Bajer, pa su mnogi mlađi iskoristili nekoliko kilometara dugu stazu oko njega za šetnju, druženje i upoznavanje. U petak uvečer započeli smo subotu u ugodnom ozračju, nakon čega smo proveli večer u

prigodnim igrama koje je vodila Dorothea Relić. Novu godinu smo dočekali uz logorsku vatru i vatromet.

U subotu smo imali bogoslužje i vrijeme za odmor, šetnju i druženje. Po završetku subote posjetili smo Delnice i bili zajedno na klizanju u kojem smo svi uživali. Svakog jutra i večeri pastor Zlatko Musija nas je vodio kroz zanimljive događaje iz Knjige Postanka, odakle smo crpili smjernice za naš život s Bogom.

Cjelokupni boravak u Fužinarskoj kući je bio ugodan, uz ukusnu hranu i lijep ambijent u kojem smo se družili. Stolni tenis je bio vrlo omiljena igra. U nedjelju smo posjetili špilju Lokvarku i svjedočili o skrivenim prirodnim ljepotama ispod površine zemlje. Nakon izleta smo se pozdravili i napustili Fužine u lijepom sjećanju i stvorenim uspomenama koje ćemo dugo pamtitи.

KID RAKOVI su dugo vremena bili vrlo aktivni, te su podigli naraštaj izviđača koji se i dan-danas međusobno druže i surađuju. Zbog poteškoća s nedostatkom prostora, povećanim obvezama mladih i pojavom pandemije, okupljanje izviđača se prorijedilo. Međutim, dobra je vijest da se pojavila nova skupina mladih zainteresirana za izviđaštvo. Njih dvadesetak od jeseni 2021. godine polazi redovite sastanke društva koji se, kad god je to moguće, održavaju u prirodi, u njima najbližem parku Maksimiru.

Tako je bilo i u nedjelju, 13. veljače 2022., na još jednom sastanku na kojem su se okupili sa željom da stječu nova znanja i vještine. Novi polaznici su, uz pomoć gosta Bobe Marčete upoznavali putne znakove kroz igru i šetnju parkom. Podijelili su se u dvije skupine: prva je ostavljala putne znakove za sobom, dok je druga pratila te znakove. Djeca su se dobro zabavila, ali što je još važnije — i nešto naučila. Na prijašnjim sastancima učili su kako pakirati ruksak za jednodnevni izlet, vezati zastavne i ambulantne čvorove. Sadili su biljke, učili o očuvanju okoliša, te su naučili razlikovati hrast, bukvu i grab. Usvojeno znanje pokazali su polažući za vještina prijatelja prirode. U subotu, 26. veljače, posebno smo se radovali jer su se primali novi izviđači. Primili smo petnaestak izviđača. A u nedjelju su to i proslavili palačinkama i društvenim igrama.

Uz dosadašnje vođe, rad izviđača potpomaže novi pastorski tim, Zlatko Musija i Alen Hadžiefendić. Zahvalni smo Bogu što su se u zajednički rad uključili mlađi izviđači koji su do prije nekoliko godina i sami u tom istom društvu učili vještine. Veselimo se novim susretima i novim kampovima koji su pred nama. Dobro su nam došli svi koji se žele pridružiti našim sastancima!

Životno iskustvo

LARINA PJESMA

Ujednom velikom gradu živjela je posebna i svima draga djevojka. Najviše su je voljeli vjernici njezine mjesne crkve. Nazovimo je Lara. (To, iz razumljivih razloga, nije njezino stvarno ime.) Bila je tiha, ljubazna i gotovo uvijek nasmiješena.

Jednoga dana, dok smo šetali s mladima obalom velike rijeke, kratko nam se povjerila:

“Ima jedan mladić koji me stalno opsjeda da se udam za njega. Samo ponekad dođe u crkvu. Rekla sam mu da se neću udati za nekoga, makar bio i kraljević — ako nije vjeran Bogu.”

“Je li to možda Tomi?” — gotovo uglas smo je upitali supruga i ja. Po opisu smo prepostavili da bi to mogao biti on, jer smo ga u crkvi viđali tek povremeno. (I njegovo ime je, iz razumljivih razloga, promijenjeno.)

“Tako se to vuče već mjesecima. Kad god on dođe u crkvu i zatraži da se nakon bogoslužja prošećemo, udvara mi se i navodi razgovor na tu temu — da se vjenčamo. Moj odgovor je uvijek isti: Ne želim se udati za nekoga tko nije vjeran Bogu. To podrazumijeva, između ostalog, i biblijsko krštenje.”

Larina vedra pjesma

“I jednoga dana, dok smo šetali, polako mi je rekao: ‘Imam za tebe važnu novost.’

Pogledala sam ga u oči i upitala: ‘Što bi to bilo?’

‘Odlučio sam.’

‘Što si odlučio, Tomi?’

‘Odlučio sam biti vjeran Bogu. Krstit će se.’

To je na Larinom licu izazvalo dugi nježni osmijeh.

‘Pa, to je divno, Tomi! Kad će to biti?’

‘Uskoro, nadam se.’”

I, doista, Tomi je uskoro pristupio krštenju...

U sljedećem susretu Tomi je upitao Laru bi li se sad udala za njega. Lara je smatrala da sada može reći *da*.

Oboje su po godinama bili zreli za brak. Uskoro su se dogovorili i obavljeno je vjenčanje.

Kad je proslava završena, uzvanici su im predali svoje darove i zaželjeli im sve najbolje. Mladenci su se odvezli u hotel.

Kad su ušli u svoju sobu, Lara je sjela na krevet i izula cipele da odmori noge. Tomi je sjeo u naslonjač. Prebacio

je nogu preko noge. Iz džepa vjenčanog odijela izvadio je upaljač i kutiju cigareta. Rutinski je izvukao cigaretu i upaljačem je pripalio. Zatim je povukao duboki dim, ispuhao ga iz sebe prema stropu i uz kratki osmijeh rekao: “Sad te imam.”

Larina tužna pjesma

Lara je gledala u Toma, ne vjerujući svojim očima i ušima. Iz oka joj se skotrljala velika suza na ruku koja je zadrhtala. Nakon nekoliko trenutaka samo je izgovorila: “Nemaš me.”

U tišini je spakirala svoje stvari, obula cipele i odvezla se taksijem kući.

Kad smo je nakon toga sreli, oprezno sam je upitao: “Lara, kako si sve to podnijela? Jesi li našla rješenje?”

Ona je odgovorila: “Našla sam rješenje. To je Isus. Ako me pitate zašto Isus, ja odgovaram: On je moj izbor! Kome ćemo ići ako odemo od Njega? Žao mi je što je Tomi tako postupio. Uništio mi je mlađi život. I Isusu je bilo žao Jude koji Ga je izdao i koji je sâm sebi presudio. Tomi je mislio da me može kupiti na prijevaru, i to još na dan vjenčanja. U crkvi je pred Bogom i ljudima izgovorio svoje *da*. Prošlo je svega nekoliko sati od toga trenutka, da bi mi uvečer rekao: ‘Sad te imam.’ Ali ja nisam živa igračka ni za koga. Isusa ne mislim napustiti ni za što na svijetu. On je moja utjeha i nada.”

Larina utješna pjesma

Lara je bila zaposlena u uredu državne tvrtke. Odlučila je raditi nešto dobro u slobodno vrijeme, što u ondašnjem ateističkom društvu nije bilo dopušteno. Kupila bi dvadeset do trideset Biblija mjesečno. Otišla bi u središte grada posjećujući terase na kojima su ljudi ispijali pića, razgovarali i družili se. U torbici

na ramenu imala je nekoliko Biblija malog formata. Odabrala bi stol kojemu bi prišla. Onako nasmiješena, ispričala bi im se što upada u razgovor i zamolila njihovu pozornost da im ponudi *Bibliju* i potom knjigu *Suvremenih čovjek i Bibliju* (pisca prof. dr. sc. Hansa Heinza).

Ljudi su sa zanimanjem razgledali i kupovali što im je ponudila i vodili s njom zanimljive razgovore.

Tako je činila gotovo svakog dana, po nekoliko sati. Kad je bilo lijepo vrijeme, Lara je radila svoju malu misiju.

Netko je to uočio i uskoro ju je presrela ondašnja "milicija". Zatražili su je osobnu iskaznicu. Poveli su je na stranu i upitali: "Drugarice, vi znate da je zabranjeno raditi to što radite?"

"Molim vas, recite mi, što ja to loše radim?" — upitala ih je Lara.

"Nudite ljudima te knjige koje imate u torbi."

"Znate li vi da u tim knjigama ne piše ništa loše? U njima piše da ljudi trebaju prihvatići način života da rade samo dobro. O tome posebno govori Biblija. Uvjerena sam da to ljudima može pomoći. Meni je pomoglo i pomaže mi svakoga dana. U Bibliji postoji velika nada za svakoga tko je želi prihvatići. Bog ima dobro rješenje za ovaj svijet. Osim toga, ja od toga ništa ne zarađujem. Za cijenu po kojoj kupim Biblije u Biblijskom društvu, prodajem ih onima koji žele kupiti."

Policaci su se pogledali, i jedan od njih je rekao: "Pustimo djevojku, ona ne radi ništa loše."

Stariji je stavio blok i olovku u džep i otišli su dalje.

Lara je nastavila raditi svoju malu misiju, šireći tako na stotine Biblija. Usprkos tuzi koju je osjećala u srcu, ona nije odustala od nade koju je imala u Isusu.

Na pitanje: "Zašto Isus?", uvijek je odgovarala: "Isus je moj izbor! Za to imam jake razloge."

"Tko će nas odvojiti od Kristove ljubavi? Može li u tome uspijeti nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? U Svetome pismu piše: 'Zbog tebe nas ubijaju dan za danom; mi smo im kao ovce za klanje.'

Nadmoćno pobjeđujemo sve što nas snađe u Kristu koji nas voli. Čvrsto vjerujem da nas ni smrt, ni život, ni anđeli ni demoni, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koje stvorene neće moći rastaviti od ljubavi Božje objavljene u našemu Gospodinu Isusu Kristu." (Rimljanima 8,35-39 — Knjiga o Kristu, Biblija u suvremenom prijevodu)

Dakle: Zašto Isus? — On je moj izbor! On je naša sudbina — jučer, danas, sutra i zauvijek!

Ljekoviti Rabinski humor

Odvraćanje

Mladi se ljubitelj pravednosti žalio svojemu ocu rabinu, učitelju pravednosti, kako ga ljudi stalno posjećuju i time odvraćaju od proučavanja Svetog pisma.

Otac mu je savjetovao:

"Ako su bogati, zamoli ih za zajam, i nikad ih više nećeš vidjeti. A ako su siromašni, daj im zajam, i ni njih nećeš više vidjeti."

Pitanje

Domaćin je iznenadio svoje goste, učene ljude, pitanjem:

"Gdje stanuje Bog?"

Oni su mu se nasmijali:

"Ma što to priča! Nije li svijet pun Božjega gospodstva?"

Ali on je sâm odgovorio na svoje pitanje:

"Bog stanuje ondje kamo Ga se pusti."

"Ovaj ovdje je čudesan dragulj rijetke ljestve."

Rabin je ostao ravnodušan i rekao da na njemu ne nalazi ništa posebno.

Trgovac je na to uskliknuo:

"Treba biti stručnjak da se mogne istinski procijeniti ljestvu dragulja!"

Rabin se nasmiješio i zaključio:

"Isto tako treba biti stručnjak da bi se mogla prepoznati ljestva duše jednostavnog čovjeka."

Dragulji

Jedan je rabin hvalio jednostavne i siromašne ljude. Trgovac koji je sjedio pored njega upitao ga je što se to njemu kod siromašnih ljudi svida.

Rabin, učitelj pravednosti, je odgovorio:

"Oni imaju mnoge prednosti."

Trgovac je na to rekao:

"Ja na njima ne nalazim ništa posebno."

Učitelj pravednosti je upitao:

"Nisi li ti trgovac dijamantima? Smijem li vidjeti nekoliko tvojih dragulja?"

Trgovac je izvadio vrećicu iz svojega džepa i istresao dragulje na stol pred rabina. Pokazao je na jedan dijamant i rekao:

Rugač

Došao je k rabinu neki rugač i, pretvarajući se dobronamjernim, upitao ga:

"Ako vaš Bog toliko voli siromahe, zašto se ne brine za njih?"

Rabin mu je spremno odgovorio:

"Zato da preko njih spasi nas od paklenog uništenja."

Molitva

Neki je ljubitelj pravednosti upitao svojega učitelja:

"Kako će se pripraviti za molitvu?"

Rabin mu je odmah odgovorio:

"Moli!"

GYD - svjetski dan mladih 19. ožujka

2022.

Nogometni turnir 13. ožujka Maruševec

EU kongres mladih 02.-06. kolovoza Lahti, Finska

TeenConnect 02.-03. travnja Maruševec

Odjel mladih

Ljetni kamp mladih 14.-21. kolovoza Fratarski, Pula

Nova Godina 30.12.-02.01.2023.

Molitveni tjedan 19.-26. ožujka

Susret studenata 08-10. travnja

FirstCamp izviđačko kampiranje 16.-19. lipnja

Festival duhovne glazbe 12. studenog Maruševec